

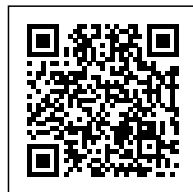
CHA MẸ LÀ DUY NHẤT!

VU LAN HIẾU HẠNH

Cha mẹ là duy nhất!

Tất cả chúng ta được hiện hữu ở đời là nhờ vào tinh cha, huyết mẹ, sự bao bọc, chở che và nuôi dưỡng nên người. Ngôi trường đầu tiên chúng ta học nói, học ăn, học hát, học đi và thậm

chỉ là học yêu thương cũng ở lớp học đầu đời từ gia đình, mà ở đó ba mẹ chính là vị cô giáo, thầy giáo đầu tiên đã hết lòng dạy dỗ, yêu thương chúng ta.

Cha mẹ đã vì niềm vui của chúng ta, vì ước mơ, vì tương lai sự nghiệp mà không ngại gian khổ, hy sinh cả cuộc đời, đánh đổi mồ hôi, nước mắt và máu để mua nụ cười và niềm hạnh phúc của chúng ta. Nếu có ai có thể chết đi, để đổi lấy những điều tốt đẹp nhất cho con, thì đó không ai khác là cha, mẹ của ta.

 VU LAN HIẾU HẠNH

Cha mẹ là duy nhất!

Cả cuộc đời của cha mẹ luôn sống vì con, thở theo hơi thở của con, cười theo nụ cười của con và có thể khóc mọi lúc mọi nơi vì con. Trên thế gian này, chúng ta có thể đi đến nhiều nơi và nhìn thấy nhiều cảnh tượng hùng vĩ nhất, đẹp đẽ nhất, lãng mạn nhất,... vẫn không bằng ngôi nhà xưa nơi chúng ta mở mắt chào đời bên cha và mẹ. Ở đó được xem như là cảnh quan ấm áp nhất, thiêng liêng nhất và tuyệt vời nhất của tất cả chúng ta. Vì thế giới bao la ngoài kia tuy rộng lớn, xinh đẹp, nhưng ngôi nhà xưa luôn có ba mẹ trông chờ chúng ta quay về dù sớm hay muộn, dù buồn hay vui, dù thành công hay thất bại và ở đó có hồi ức đẹp của tuổi thơ, có

lời ru ngọt ngào của mẹ. Nơi đó có tiếng nói, có nụ cười và những kỷ niệm êm đềm nhất, đẹp nhất đã từng nuôi lớn tâm hồn dịu ngọt của chúng ta. Không có nơi đó, sẽ không có ta của ngày hôm nay.

Có thể trong cuộc đời, bạn may mắn đi đến nhiều quốc gia, quen biết nhiều người, có nhiều đồng nghiệp tốt, có vợ đẹp, con xinh, công việc ổn định, nhà cửa cao sang, vật chất đầy đủ. Tất cả những thứ đó bạn phải vất vả gian nan mới có được. Thế nhưng, ba mẹ bạn còn giá trị hơn, vĩ đại hơn gấp ngàn lần. Trong cuộc đời của mỗi người, có thể chúng ta từng trải qua nhiều bữa ăn ngon, những bữa tiệc linh đình, nhưng vẫn chưa có món nào mùi vị thơm ngon đặc biệt bằng những món ăn do chính tay mẹ nấu. Vì trong ấy có cả tình yêu thương, sự hy sinh vô điều kiện của người dành cho chúng ta. Cha mẹ chính là bảo vật vô giá, là khối tài sản vi diệu nhất trong cuộc đời. Thế nên việc bảo vệ, thăm nom, cung dưỡng là trách nhiệm, là bổn phận thiêng liêng mà chúng ta phải lấy đó làm hạnh diện và hạnh phúc. Bạn có thể có nhiều vợ, có nhiều con, tài sản mất có thể kiếm lại, nhưng cha mẹ thì chỉ có một trên đời. Nếu ngày nào đó bạn mất đi người đã sinh thành ra bạn, đồng nghĩa bạn sẽ mãi mãi mồ côi, mãi mãi mất đi bầu trời hạnh phúc, bạn sẽ không tìm đâu được người cha, người mẹ thứ hai nào nữa ngoài người đã sinh ra bạn, cho bạn sự sống, cho bạn hạnh diện với cuộc đời và cho cả thế giới này cùng biết đến bạn.

Cha mẹ là duy nhất, là tuyệt vời và thiêng liêng, không có gì trên đời có thể thay thế được, đừng làm gì đó có lỗi với người, đừng làm cho người thất vọng, buồn tủi, cũng đừng đợi đến mùa Vu Lan mới nói lời tri ân, lời yêu thương tận đáy lòng. Hãy tận hiếu mỗi ngày với cha mẹ. Hãy xem mỗi ngày là một mùa Vu Lan ý nghĩa nhất để báo đền ân đức với người, đừng tính toán, đừng thờ ơ, lạnh nhạt, vì thời gian sống của họ là hữu hạn, biết đâu đến một ngày kia trong muện màng đau đớn, khi cha mẹ không còn nữa mới giật mình khóc lóc, thì nỗi lòng kia nào có ý nghĩa gì.

*“Mẹ cho con nắm bàn tay
Bàn tay mẹ ấm con ngày xa xưa
Mẹ ơi nếu lỡ một mai
Mẹ về với đất tay ai con cầm”!*

Tác giả: **Thích Nữ Nhuận Bình**
Tạp chí Nghiên cứu Phật học - Số tháng 7/2018